Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26458
Copyright: Admont, Benediktinerstift

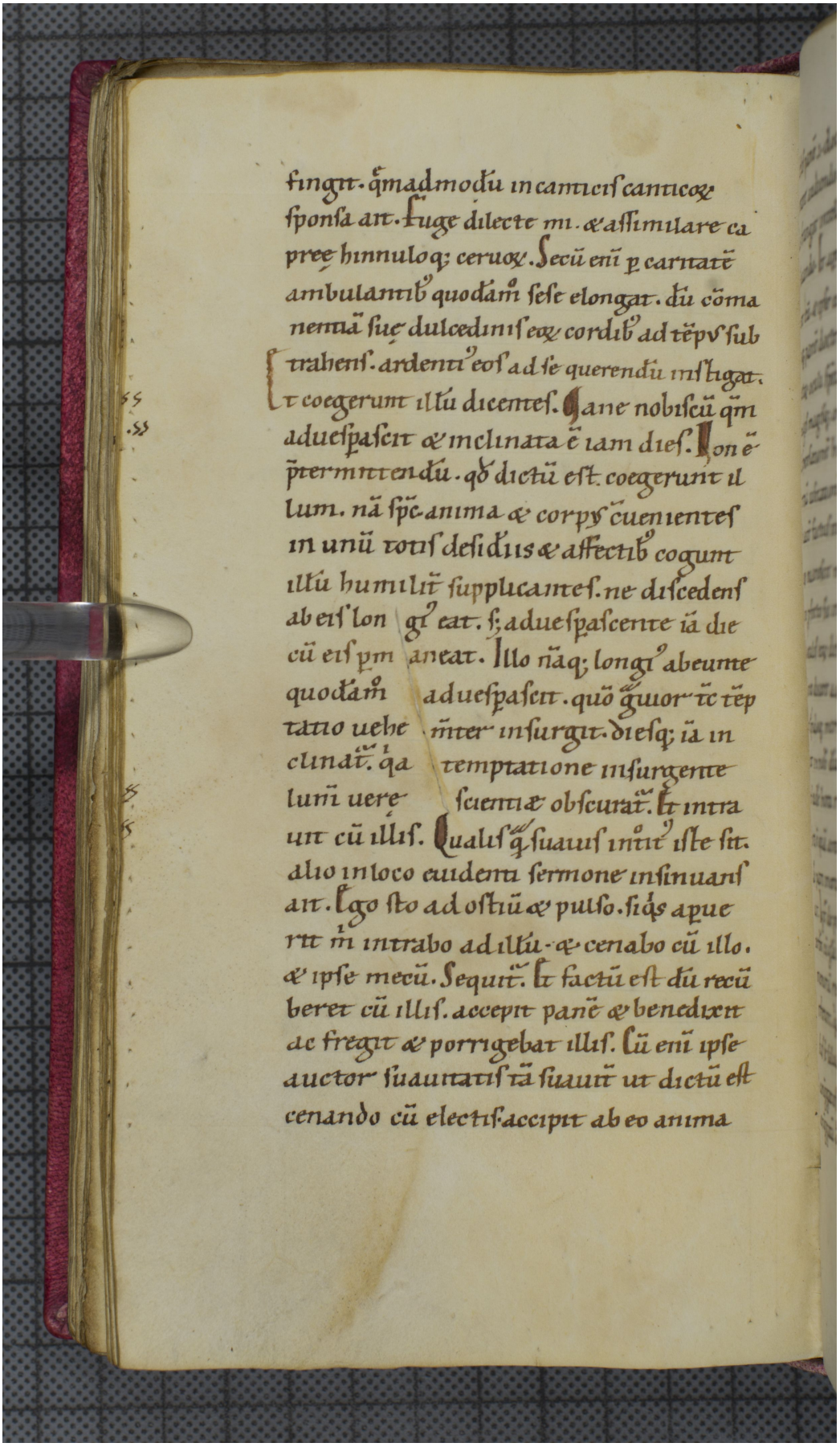

fingit. q̄mad modū in canticis canticoꝝ
sponsa ait. Fuge dilecte mi. & assimilare ca
preę hinnuloq; ceruoꝝ. Secū enī ꝑ caritatē
ambulantib⁹ quodām sese elongat. dū cōma
nentiā suę dulcedinis eoꝝ cordib⁹ ad tēpꝰ sub
trahens. ardenti⁹ eos ad se querendū instigat.
Et coegerunt illū dicentes. Iane nobiscū q̄m
aduespascit & inclinata ē iam dies. Non ē
p̄termittendū. qd dictū est. coegerunt il
lum. nā spc̄ anima & corpꝰ cuenientes
in unū totis desidiis & affectib⁹ cogunt
illū humilit̄ supplicantes. ne discedens
ab eis lon gi⁹ eat. s; aduespascente iā die
cū eis ꝑm aneat. Illo nāq; longi⁹ abeunte
quodām aduespascit. quō g̃uior t̄c tēp
tatio uehe m̄ter insurgit. diesq; iā in
clinat̄. q̄a temptatione insurgente
lum̄ uerę scientiæ obscurat̄. Et intra
uit cū illis. Qualis q̄ suauis intit⁹ iste sit.
alio in loco euidenti sermone insinuans
ait. Ego sto ad ostiū & pulso. si q̄s apue
rit m̄i intrabo ad illū. & cenabo cū illo.
& ipse mecū. Sequit̄. Et factū est dū recū
beret cū illis. accepit panē & benedixit
ac fregit & porrigebat illis. Cū enī ipse
auctor suauitatis tā suauit̄ ut dictū est
cenando cū electis. accipit ab eo anima